

RAPORT W SPRAWIE KSTAŁCENIA USTAWICZNEGO W ZAWODACH ZAUFANIA PUBLICZNEGO
SUPLEMENT

PODKOMISJA SZKOLEŃ ZAWODOWYCH ARCHITEKTÓW
KOMISJA KSZTAŁCENIA I EDUKACJI
KRAJOWA RADA IZBY ARCHITEKTÓW RP
2020

SKŁAD OSOBOWY

Łukasz Krawontka	KRIA	przewodniczący
Wacław Szarejko	DSOIA	wiceprzewodniczący
Henryk Piątek	SLOIA	sekretarz
Witold Zieliński	MPOIA	
Wojciech Lizurej	PDOIA	
Anna Płatek	ZPOIA	
Agnieszka Figielek	WPOIA	
Jan W. Skowroński	KPOIA	
Marcin Marczak	PDOIA	
Barbara Reiter-Putynkowska	POOIA	

Opracowanie raportu:

Łukasz Krawontka KRIA przewodniczący Podkomisji Szkoleń Zawodowych Architektów

Opracowania raportów szczegółowych:

	ZAWÓD ZP	AUTOR OPRACOWANIA CZĄSTKOWEGO	
1	Lekarz i Lekarz Dentysta	Jan W. Skowroński	KPOIA
2	Rzecznawca majątkowy		
3	Urbanista		
4	Doradca Podatkowy	Henryk Piątek	SLOIA
5	Psycholog		
6	Notariusz	Agnieszka Figielek	WPOIA
7	Diagnosta Laboratoryjny	Marcin Marczak	PDOIA
8	Farmaceuta		
9	Radca Prawny	Wacław Szarejko	DSOIA
10	Rzecznawca ds. zabezpieczeń ppoż.	Wojciech Gwizdak	KRIA

SZCZEGÓŁOWA ANALIZA ZAWODÓW ZAUFANIA PUBLICZNEGO

Szczegółowa analiza zawiera opracowania szczegółowe przygotowane przez poszczególnych członków Podkomisji Szkoleń. Analiza poszczególnych zawodów zawiera odniesienie do materiałów źródłowych jakimi są ustawy i rozporządzenia oraz analizy tych aktów prawnych – niezłączone do raportu.

ZAWÓD LEKARZA I LEKARZA DENTYSTY

Opracował:

Jan Wojciech Skowroński KPOIA

członek Podkomisji Szkoleń Zawodowych Architektów.

Bydgoszcz 22-04-2020 r.

Analiza wymagań w zakresie dokumentowania obowiązku doskonalenia zawodowego w odniesieniu do zawodu lekarza i lekarza dentystry

Wprowadzenie

Analizę oparłem na informacjach:

zawartych w aktualnych przepisach prawnych regulujących sprawę doskonalenia zawodowego w odniesieniu do wykonywania zawodu lekarza i lekarza dentystry (wybrane wypisy w załącznikach);

z przeglądu stron internetowych Naczelnej Izby Lekarskiej i kilku okręgowych izb lekarskich w zakresie przedmiotowej tematyki;

uzyskanych od znajomych - lekarzy, z kilkuletnim i z ponad 30-letnim stażem w zawodzie, którzy aktualnie wykonują swój zawód w różnych formach (w ramach prywatnej praktyki lekarskiej i w ramach ZOZ).

Analiza informacji

Podstawa prawna

Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 6 października 2004 r. w sprawie sposobów dopełnienia obowiązku doskonalenia zawodowego lekarzy i lekarzy dentyistów [tj - Dz. U. z 2017 r. poz. 1923] (wypis w załączniku 2)

Komisja Kształcenia Medycznego ORL, zgodnie z art. 18 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 roku o zawodach lekarza i lekarza dentyistry (załącznik 1), obliuguje lekarzy i lekarzy dentyistów do egzekwowania prawa jak i **obowiązku** doskonalenia zawodowego, w różnych formach kształcenia podyplomowego.

Punktacja

Dopełnienie przez lekarza obowiązku doskonalenia zawodowego ma **kontrolować Rada Lekarska w następujących po sobie** okresach rozliczeniowych obejmujących **48 miesięcy (4 lata)**. Lekarz dopełnia obowiązku doskonalenia zawodowego, jeżeli w okresie rozliczeniowym uzyskuje co najmniej **200 punktów edukacyjnych**.

Liczba punktów edukacyjnych odpowiadających poszczególnym formom doskonalenia zawodowego

- 1) realizowanie programu specjalizacji lub umiejętności** - liczba punktów: 50 pkt na 1 rok; Sposób weryfikacji: zaświadczenie wydane przez kierownika specjalizacji lub umiejętności
- 2) udział w kursie medycznym**
 - a) nieobjętym programem odbywanej specjalizacji lub nabywanej umiejętności lub
 - b) realizowanym za pośrednictwem środków przekazu telewizyjnego i sieci internetowej z ograniczonym dostępem, który uzyskał akceptację Naczelnej Rady Lekarskiej- Liczba punktów: 1 pkt za 1 godz.; Sposób weryfikacji: zaświadczenie lub dyplom, wydane przez organizatora; potwierdzenie przez organizatora w dokumencie ewidencji;
- 3) udział w krajowym lub zagranicznym kongresie, zjeździe, konferencji lub sympozjum naukowym** - Liczba punktów: 1 pkt za 1 godz.; Sposób weryfikacji: zaświadczenie lub dyplom, wydane przez organizatora; potwierdzenie przez organizatora w dokumencie ewidencji;
- 3) odbycie praktyki klinicznej w krajowym lub zagranicznym ośrodku specjalistycznym** - Liczba punktów: 5 pkt za 1 dzień Sposób weryfikacji: zaświadczenie wydane przez kierownika ośrodka;
- 4) udział w posiedzeniu oddziału stowarzyszenia działającego jako "kolegium specjalistów" albo "lekarskie towarzystwo naukowe" lub udział w posiedzeniu sekcji albo koła tego stowarzyszenia lub towarzystwa naukowego** - Liczba punktów: 3 pkt za posiedzenie; Sposób weryfikacji: potwierdzenie przez organizatora w dokumencie ewidencji lub osobne zaświadczenie;
- 5) udział w szkoleniu wewnętrznym organizowanym przez podmiot leczniczy, w którym lekarz udziela świadczeń zdrowotnych, lub przez grupę lekarzy –**

Liczba punktów: 1 pkt za godz. szkolenia, max 6 pkt za 1 szkolenie; Sposób weryfikacji: potwierdzenie przez organizatora w dokumencie ewidencji lub osobne zaświadczenie;
- 6) wykład lub doniesienie w formie ustnej lub plakatowej na kongresie, zjeździe, konferencji lub sympozjum naukowym** - liczba punktów: 15 pkt; Sposób weryfikacji: na podstawie programu;
- 7) udział w programie edukacyjnym krajowym lub zagranicznym, który uzyskał akceptację Naczelnej Rady Lekarskiej, udostępnianym za pośrednictwem środków przekazu telewizyjnego, sieci internetowej i innych mediów, umożliwiającym wiarygodne sprawdzenie uzyskanej przez uczestnika wiedzy lub umiejętności i potwierdzenie jego tożsamości** - liczba punktów: 1 pkt za 1 godz. Sposób weryfikacji: zaświadczenie wydane przez organizatora;

- 8) uzyskanie stopnia naukowego doktora, doktora habilitowanego lub tytułu profesora - w zakresie nauk medycznych – liczba punktów: 200 pkt Sposób weryfikacji: dyplom**
- 9) napisanie i opublikowanie fachowej książki medycznej, rozdziału w książce lub edukacyjnego programu multimedialnego - liczba punktów: 100 pkt, wznowienie – 50 pkt Sposób weryfikacji: notka bibliograficzna**
- 10) napisanie i opublikowanie książki o charakterze medycznym, rozdziału w książce lub edukacyjnego programu multimedialnego - liczba punktów: 50 pkt, wznowienie – 25 pkt Sposób weryfikacji: notka bibliograficzna;**
- 11) przetłumaczenie i opublikowanie fachowej książki medycznej, rozdziału w książce lub edukacyjnego programu multimedialnego - liczba punktów: 30 pkt, wznowienie – 15 pkt Sposób weryfikacji: notka bibliograficzna;**
- 12) autorstwo lub współautorstwo artykułu opublikowanego w fachowym czasopiśmie medycznym wymienionym w części A lub B wykazu czasopism naukowych, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 44 ust. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. z 2014 r. poz. 1620, z późn. zm.) - liczba punktów: dwukrotność liczby pkt wskazanych w części A i B wykazu ministra właściwego do spraw nauki, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 44 ust. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki Sposób weryfikacji: notka bibliograficzna**
- 13) napisanie i opublikowanie artykułu w innym recenzowanym, fachowym czasopiśmie medycznym - liczba punktów: 20 pkt Sposób weryfikacji: notka bibliograficzna;**
- 14) przetłumaczenie i opublikowanie artykułu w fachowym czasopiśmie medycznym - liczba punktów: 10 pkt Sposób weryfikacji: notka bibliograficzna;**
- 15) sprawowanie funkcji opiekuna stażu podyplomowego - liczba punktów: 30 pkt – za rok sprawowania funkcji opiekuna Sposób weryfikacji: potwierdzenie przez kierownika jednostki uprawnionej do prowadzenia stażu;**
- 16) kierowanie specjalizacją lub nabywaniem umiejętności przez lekarzy lub lekarzy dentystów - liczba punktów: 15 pkt – za 1 lekarza za 1 rok Sposób weryfikacji: potwierdzenie przez kierownika jednostki uprawnionej do prowadzenia specjalizacji lub nabywania umiejętności**
- 17) indywidualna prenumerata fachowego czasopisma medycznego wymienionego w części A lub B wykazu czasopism naukowych, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 44 ust. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki - liczba punktów: 5 pkt za tytuł – max 10 pkt w okresie rozliczeniowym Sposób weryfikacji: potwierdzenie przez wydawcę lub dowód opłacenia prenumeraty;**

18) przynależność do kolegium specjalistów lub towarzystwa naukowego - liczba punktów: 5 pkt za przynależność do jednego kolegium specjalistów lub towarzystwa naukowego – max 20 pkt w okresie rozliczeniowym; Sposób weryfikacji: zaświadczenie.

Lekarze i lekarze dentyści (członkowie izb lekarskich) powinni prowadzić samodzielnie ewidencję doskonalenia zawodowego w ściśle określonej formie (Załączony plik - „ewidencja doskonalenia zawodowego.doc”).

W celu uzyskania potwierdzenia dopełnienia obowiązku doskonalenia lekarz i lekarz dentysta powinien złożyć w odpowiedniej Okręgowej Izbie Lekarskiej, lub właściwej Delegaturze OIL dokumenty, poświadczające zdobyte przez niego punkty edukacyjne wraz z indeksem doskonalenia zawodowego, w którym lekarz dokumentuje przebieg kształcenia ustawicznego. Dokumenty te po zweryfikowaniu powinny zostać zwrócone.

Wymagane jest chronologiczne ułożenie zaświadczeń w teczce, ze spisem zawartości i zamieszczeniem na stronie tytułowej danych - imię i nazwisko, aktualny adres korespondencyjny, tel. kontaktowy, adres e-mail.

Wraz ze zwracanymi dokumentami lekarz powinien otrzymać zaświadczenie, na podstawie którego będzie mógł uzyskać adnotację w Prawie Wykonywania Zawodu o dopełnieniu obowiązku doskonalenia zawodowego wraz z ostateczną liczbą uzyskanych punktów edukacyjnych.

Lekarze sami mają obowiązek odbioru dokumentów złożonych celem rozliczenia punktów edukacyjnych z Izby Lekarskiej. Karty ewidencji doskonalenia zawodowego wraz z dokumentami odbierają w biurze OIL w godzinach pracy izby. Równocześnie mogą uzyskać wpis do Prawa Wykonywania Zawodu poświadczający dopełnienie obowiązku doskonalenia zawodowego.

W Okręgowej Izbie Lekarskiej (tu: przykład z Gdańska)

„Doskonalenie zawodowe lekarza obejmuje aktywność zawodową w ramach samokształcenia lub w zorganizowanych formach kształcenia podyplomowego np. poprzez odbywanie specjalizacji. Dopełnienie obowiązku doskonalenia zawodowego lekarza polega na stałej aktywności zawodowej, którą lekarz potwierdza poprzez uzyskiwanie odpowiedniej liczby punktów edukacyjnych, obliczonych w ustalonych okresach rozliczeniowych. Okresy rozliczeniowe to kolejne czteroletnie okresy licząc od dnia uzyskania pełnego prawa wykonywania zawodu.

Jak rozliczane są punkty

Poświadczenia uzyskanych punktów należy dokonywać pod koniec lub po zakończeniu okresu rozliczeniowego.

Lekarz chcący uzyskać poświadczenie winien wpisać do indeksu doskonalenia zawodowego wszystkie zdarzenia edukacyjne, w których uczestniczył w następujący sposób: okresy

rozliczeniowe należy wpisywać oddzielnie, a wszystkie aktywności zawodowe w sposób chronologiczny.

Do wypełnionych książeczek należy załączyć do wglądu oryginał lub kopię zaświadczenia (lub innego dokumentu, o którym mowa w RMZ) potwierdzającego udział w danej formie kształcenia. Załączniki również należy ułożyć w sposób chronologiczny.

Indeks wraz z potwierdzeniami należy przekazać do Komisji Kształcenia Medycznego osobiście lub drogą pocztową.

Uprawniony pracownik biura sprawdzi poprawność wykonania zestawienia, dokona ewentualnych korekt, a następnie poświadczy ilość uzyskanych punktów edukacyjnych.

Indeks wraz z załącznikami zostanie zwrócony lekarzowi.

Warunkiem przyjęcia dokumentów przez Komisję Kształcenia jest uregulowanie składek członkowskich.

Dopełnienie obowiązku doskonalenia zawodowego lekarza okręgowa rada lekarska potwierdza przez dokonanie wpisu w okręgowym rejestrze lekarzy oraz w dokumencie „Prawo wykonywania zawodu lekarza” albo „Prawo wykonywania zawodu lekarza dentysty”, w części „wpisy uzupełniające”. Wzór wpisu do dokumentu prawa wykonywania zawodu stanowi załącznik nr 2 do rozporządzenia.

Organizacja bazy szkoleniowej

Jednostki organizacyjne starające się o realizację szkoleń w ramach kształcenia podyplomowego lekarzy i lekarzy dentystów występują do Okręgowej lub/i (?) Naczelnej Rady Lekarskiej o potwierdzenie spełnienia warunków kształcenia podyplomowego a następnie składają wniosek o wpis do rejestru podmiotów prowadzących ww. kształcenie (przykład w załączonych plikach 1 - „potwierdzenie_spełniania_warunkow_kształcenia.pdf”; 2 – „wniosek-wpis-do-rejestru.pdf”) zawierający ponadto szczegółową informację określającą formy kształcenia (przykład - Załącznik 3– „informacja-o-formie-kształcenia.pdf”)

Statystyka

Okręgowe Izby lekarskie (23 + Wojskowa) skupiają łącznie 194 308 członków (lekarzy 151 282, dentystów 42 419, z podwójnym prawem wyk. zaw. 607), z których 178 248 czynnie wykonuje zawód (lekarza 139 944, lekarza dentysty 37 858, podw. 446).

Ciekawe zestawienie ilościowe członków NIL wg rodzaju prawa wykonywania zawodu przedstawia załącznik – „Zestawienie ilościowe wg rodzaju PWZ_nr-07.pdf”

Okręgowe Izby lekarskie prowadziły w latach 2002 – 2019 szkolenia dla grup liczących od 12 do 30 uczestników, w liczbie od jednego do czterech szkoleń na miesiąc.

Naczelna Izba Lekarska aktualnie zorganizowała na maj 2020 roku sześć (w skali kraju) szkoleń w formie e-learning, 2-, 3-, 4-godzinnych, ograniczonych dla 12 i 15 uczestników (aktualnie wszystkie miejsca są już zajęte), skierowanych głównie dla kadry kierowniczej służb medycznych.

Przykłady

Jednostką realizującą kursy specjalistyczne jest między innymi Podkarpacki Oddział Polskiego Towarzystwa Medycyny Społecznej i Zdrowia Publicznego, z siedzibą w Rzeszowie.

Rejestracja na kursy prowadzona jest po uprzednim zarejestrowaniu się w CMKP (*Centrum Medyczne Kształcenia Podyplomowego*) - system SMK (*System Monitorowania Kształcenia* - <https://smk.ezdrowie.gov.pl/>). Nie dotyczy to członków: rzeszowskiej, lubelskiej i kieleckiej OIL, które są organizatorami kursów.

Sankcje

Okręgowa Rada Lekarska

może stwierdzić, że istnieje uzasadnione podejrzenie niezdolności lekarza do wykonywania zawodu lub ograniczenia w wykonywaniu ściśle określonych czynności medycznych spowodowane złym stanem zdrowia, powołuje komisję złożoną z lekarzy specjalistów z odpowiednich dziedzin medycyny w celu określenia na podstawie badań lekarskich, możliwości wykonywania zawodu - poprzez zawieszenie prawa wykonywania zawodu albo o ograniczeniu wykonywania określonych czynności medycznych na okres trwania niezdolności;

przyczyną zawieszenia bądź ograniczenia lekarza w prawie wykonywania zawodu może być uzasadnione **podejrzenie, że lekarz posiada niedostateczne przygotowanie zawodowe** - wówczas ma on obowiązek stawić się przed komisją powołaną w sprawie zbadania jego przygotowania zawodowego, a w przypadku nieusprawiedliwionego niestawienia się na komisję ORL może podjąć uchwałę o zawieszeniu lekarza w prawie wykonywania zawodu lub o ograniczeniu wykonywania określonych czynności do czasu odbycia przeszkolenia;

naruszenie zasad etyki i deontologii lekarskiej oraz za **naruszenie przepisów prawa o wykonywaniu zawodu lekarza może zostać orzeczone w wyniku procesu sądowego przeprowadzonego przez ORL**, od którego obwiniony ma prawo odwołania do Naczelnej Rady Lekarskiej z prawem zaskarżenia orzeczenia do WSA, którego wynik może być związany z koniecznością odbycia przez obwinionego przeszkolenia.

Praktyka

W ogólnie dostępnych wykazach nie znalazłem żadnej informacji na temat podsumowania rozliczenia członków izby lekarskiej z wymagań określonych przez rozporządzenie Ministra Zdrowia w sprawie sposobów dopełnienia obowiązku doskonalenia zawodowego lekarzy i lekarzy dentyków, które obowiązujące od 2004 roku (ostatnia zmiana z 2016 r.).

„W dniu 21 kwietnia 2017 roku Okręgowa Rada Lekarska w Warszawie podjęła uchwałę w sprawie przyznawania w drodze losowania nagród dla lekarzy, którzy dopełnili obowiązku doskonalenia zawodowego.” (200 punktów w czteroletnim okresie rozliczeniowym).

Powyższa uchwała została uchylona kolejną uchwałą tejże Rady dnia 27.02.2019 r., którą wprowadzono nagradzanie poprawnych rozliczeń dopełnienia obowiązku doskonalenia zawodowego corocznym losowaniem 5 nagród „rzeczowych” w formie zwrotu indywidualnych kosztów uczestnictwa w szkoleniu (o wartości do 3000 zł), w którym nagrodzony będzie uczestniczył w terminie do 18 miesięcy od dnia wylosowania nagrody. (OIL w Warszawie liczy 32 793 członków, w tym 22 889 czynnych zawodowo lekarzy – pełne zestawienie w załączonym pliku - 4)

Wnioski

Rozliczanie dopełnienia obowiązku doskonalenia zawodowego, to jest 200 punktów w czteroletnim okresie rozliczeniowym, praktycznie nie jest realizowane. Próby skłonienia rzeszy osób wykonujących zawód lekarza lub zawód lekarza dentystry do prowadzenia ewidencji udziału w różnych formach doksztalcania nie doczekały się czytelných efektów.

RZECZOZNAWCA MAJĄTKOWY

Opracował:

Jan Wojciech Skowroński KPOIA

członek Podkomisji Szkoleń Zawodowych Architektów.

Bydgoszcz 22-04-2020 r.

Rzeczoznawca majątkowy

Stan prawny 11 lipca 2020 r.

Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami [t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 65, 284, 471, 782]

w art. 4 pkt 15 definiuje organizacje zawodowe rzeczoznawców majątkowych – *stowarzyszenia, których co najmniej połowę członków stanowią rzeczoznawcy majątkowi, związki takich stowarzyszeń, a także izby gospodarcze, których co najmniej połowę członków stanowią przedsiębiorcy, o których mowa w art. 174 ust. 7 pkt 1;*

w art. 174

ust. 3b. Z dniem **wpisu do centralnego rejestru rzeczoznawców majątkowych** osoba, o której mowa w ust. 2, **nabywa prawo wykonywania zawodu oraz używania tytułu zawodowego „rzeczoznawca majątkowy”**. Tytuł zawodowy „rzeczoznawca majątkowy” podlega ochronie prawnej.

Ust. 4. Biegłych sądowych z zakresu szacowania nieruchomości powołuje się lub ustanawia spośród osób posiadających uprawnienia zawodowe w zakresie szacowania nieruchomości, nadane w trybie rozdziału 4 niniejszego działu.

Ust. 5. Rzeczoznawca majątkowy nie może odmówić pełnienia funkcji biegłego sądowego.

Ust. 6. Prowadzenie działalności w zakresie szacowania nieruchomości na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest możliwe, w przypadku, gdy czynności z zakresu szacowania nieruchomości będą wykonywane przez rzeczoznawców majątkowych.

w art. 174 ust. 7 pkt 1 określa sposób wykonywania zawodu *rzeczoznawcy majątkowego*
Rzeczoznawca majątkowy wykonuje zawód:

1) *prowadząc we własnym imieniu działalność gospodarczą jednoosobowo lub w ramach spółki osobowej w zakresie szacowania nieruchomości, lub*

2) *w ramach stosunku pracy lub umowy cywilnoprawnej u podmiotu prowadzącego działalność w zakresie szacowania nieruchomości.*

W art. 175 ust. 2

Rzeczoznawca majątkowy **jest zobowiązany do stałego doskonalenia kwalifikacji zawodowych oraz dokumentowania wypełniania tego obowiązku**. Dokumentację potwierdzającą wypełnianie tego obowiązku rzeczoznawca majątkowy przechowuje przez okres 5 lat.

Nie ma ustalonych dotychczas norm i zasad dokumentowania stałego doskonalenia kwalifikacji zawodowych, o których mowa w przepisach art. 175 ust 2 ww. ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami. Przynależność osoby wykonującej zawód

rzecznawcy majątkowego do organizacji zrzeszających rzeczoznawców majątkowych nie jest obowiązkowa.

Statut Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych w § 10 wymienia wśród 9 swoich celów w pkt. 5 *doskonalenie systemu kształcenia i podnoszenia kwalifikacji zawodowych rzeczoznawców majątkowych*, a w § 11 określa sposób realizacji tego celu w pkt. 1 *organizowanie międzystowarzyszeniowych form współpracy o zasięgu krajowym, w tym konferencji, zjazdów, kursów, seminariów, wystaw, szkoleń itp.*, oraz w pkt. 4 - *propagowanie i prowadzenie działalności szkoleniowej w zakresie doskonalenia zawodowego.*

URBANISTA

Opracował:

Jan Wojciech Skowroński KPOIA

członek Podkomisji Szkoleń Zawodowych Architektów.

Bydgoszcz 22-04-2020 r.

Stan prawny 11 lipca 2020 r.

Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym [t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 293, 471, 782, 1086] nie określa definicji zawodu urbanisty, natomiast wymienia osoby posiadające prawo wykonywania zawodu urbanisty, nadane przed likwidacją Polskiej Izby Urbanistów (10 sierpnia 2014 roku) spośród osób, które mogą obecnie sporządzać projekty:

- 1) planów zagospodarowania przestrzennego województwa, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,
- 2) decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz
- 3) decyzji o ustaleniu warunków zabudowy.

Nie ma ustalonych dotychczas norm i zasad doskonalenia kwalifikacji zawodowych, przez osoby uprawnione do sporządzania ww. projektów (urbanistycznych). Przynależność tych osób do organizacji zrzeszających nie jest obowiązkowa.

DORADCA PODATKOWY

Opracował:

Henryk Piątek SLOIA

członek Podkomisji Szkoleń Zawodowych Architektów.

2020 r.

Zawód Doradcy Podatkowego

Problematyka kształcenia ustawicznego

Relacja 2020

Relacjonując problematykę kształcenia ustawicznego w zawodzie doradcy podatkowego, należy zauważyć, że doradcy przypisują tej aktywności szczególnie duże znaczenie. Szczegółowe zasady podnoszenia kwalifikacji opisano w dokumencie Zasady Etyki Doradców Podatkowych; poświęcono im odrębny rozdział.

Zawód doradcy podatkowego zawodem zaufania publicznego

Doradca podatkowy to zawód zaufania publicznego uregulowany Ustawą z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz.U. z 2020 r. poz. 130). Choć zawód był wcześniej wykonywany, to samorząd zawodowy - Krajowa Izba Doradców Podatkowych - został ustalony mocą ustawy. Obecnie zawód wykonuje około 9 000 doradców.

Aktualny tekst jednolity Statutu Krajowej Izby Doradców Podatkowych pochodzi z 22 maja 2018 r.

Aktualny tekst jednolity Zasad Etyki Doradców Podatkowych pochodzi z 22 maja 2018 r.

W regulowanym zasadami etyki punktowym systemie oceny podnoszenia kwalifikacji punkty uzyskać można także za publikację artykułów, książek oraz za studia podyplomowe lub ukończenie kolejnego fakultetu studiów magisterskich, a też za patronat nad odbywaniem praktyki zawodowej. Rodzi to skojarzenia - z perspektywy architekta - uznawania sporządzanych opracowań projektowych, jako podstaw potwierdzających stałe podnoszenie kwalifikacji, w ramach kształcenia ustawicznego. W zasadach etyki opisano również regulacje dotyczące okresu zawieszenia wykonywania zawodu i obowiązek prowadzenia centralnej ewidencji rejestrowanej liczby punktów (również na podstawie terminowo przesyłanych potwierdzeń).

W Zasadach Etyki Doradców Podatkowych znajdują się również regulacje odnoszące się do zapobiegania korupcji i eliminacji konfliktu interesów.

Obowiązująca Ustawa o doradztwie podatkowym podnosi kwestie:

- niezależności i bezstronności doradców podatkowych,
- zasad zapobiegania konfliktom interesów,
- zasad zapobiegania niedozwolonym relacjom między doradcami podatkowymi a przedstawicielami władzy publicznej,

- zasad relacji między doradcami podatkowymi oraz między doradcami podatkowymi a organami samorządu zawodowego.

Założenia systemu punktowego

Informacje specjalistki ds. wydawnictw KIDP – p. Joanny Polańskiej-Solarz.

Zasadnicze założenia systemu punktowego polegają na tym, że doradca podatkowy, wykonując obowiązek stałego podnoszenia kwalifikacji, zobowiązany jest do uzyskania minimum 32 punktów w okresie następujących po sobie dwóch kolejnych lat, przy czym w jednym roku doradca obowiązany jest uzyskać minimum 25% dwuletniego limitu.

Poza tradycyjnymi formami podnoszenia kwalifikacji przyznaje się także punkty za publikację artykułu (lub innej podobnej formy), publikację książkową (lub równoważną, na przykład w formie elektronicznej) oraz za współautorstwo publikacji.

Funkcjonują też zapisy zwalniające z obowiązku uzyskania punktów. Dotyczą one doradców podatkowych będących pracownikami naukowymi wyższych uczelni, posiadających stopień naukowy doktora habilitowanego, wykonujących pracę naukową lub dydaktyczną w zakresie zbieżnym z tematyką egzaminu na doradcę podatkowego, doradców podatkowych będących członkami Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do spraw Doradztwa Podatkowego.

Co ważne:

Regionalne Oddziały Krajowej Izby, w celu zapewnienia doradcom podatkowym możliwości wypełnienia obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji, zobowiązane są do organizowania w roku kalendarzowym, określonych przez zasady etyki dopuszczalnych form podnoszenia kwalifikacji w ilości równoważnej dwuletniemu minimum podnoszenia kwalifikacji, na określanych przez siebie warunkach finansowych.

Natomiast dla celów dowodowych spełnienia obowiązku podnoszenia kwalifikacji, to doradcy podatkowi zobowiązani są do uzyskiwania potwierdzeń uczestniczenia w dopuszczalnych formach kształcenia (zaświadczenia, certyfikaty, dyplomy ukończenia, faktury itp. zawierające określenie formy kształcenia oraz ilości godzin). Doradca podatkowy uczestniczący w formach kształcenia organizowanych przez inne podmioty niż organy lub jednostki organizacyjne Krajowej Izby Doradców Podatkowych, zobowiązany jest niezwłocznie, nie później niż do 31 marca roku następnego, dokonać wpisu w centralnej ewidencji.

Ustawa o doradztwie podatkowym

Wyciąg z Ustawy

Obwieszczenie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 stycznia 2018 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o doradztwie podatkowym.

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 stycznia 2018 r. (poz. 377)

Ustawa z dnia 1 lipca 1996 r.

Data ogłoszenia tekstu jednolitego: 2018-02-15

RAPORT W SPRAWIE KSZTAŁCENIA USTAWICZNEGO
W ZAWODACH ZAUFANIA PUBLICZNEGO
S U P L E M E N T

Analizując zapisy Ustawy, w szczególności zauważamy:

Rozdział 1 Art. 1. Ustawa określa warunki i zasady wykonywania doradztwa podatkowego, organizację samorządu doradców podatkowych oraz zasady jego działania.

Rozdział 2 Wpis na listę doradców podatkowych

Art. 9. Z dniem dokonania wpisu na listę osoba wpisana nabywa prawo wykonywania zawodu doradcy podatkowego oraz używania tytułu „doradca podatkowy”. Tytuł „doradca podatkowy” podlega ochronie prawnej.

Rozdział 3 Wpis do rejestru osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego

Art. 16. 3. Oznaczenie „spółka doradztwa podatkowego” podlega ochronie prawnej.

Rozdział 6 Art. 36. Doradca podatkowy obowiązany jest w szczególności:

- 1) postępować zgodnie z przepisami prawa, ze złożonym ślubowaniem i z zasadami etyki zawodowej;
- 2) stale podnosić swoje kwalifikacje; ...

Rozdział 8 Samorząd doradców podatkowych

Art. 48. 3. Krajowa Izba Doradców Podatkowych może prowadzić działalność wydawniczą, oświatową i szkoleniową.

Art. 51. 1. Do zadań Krajowego Zjazdu Doradców Podatkowych należy:

- 4) uchwalanie statutu Krajowej Izby Doradców Podatkowych;
- 8) uchwalanie zasad etyki zawodowej, określających w szczególności:
 - a) podstawowe zasady obowiązujące doradcę podatkowego w związku z wykonywaniem zawodu,
 - c) zasady stałego podnoszenia kwalifikacji przez doradców podatkowych,

w szczególności przez osoby podejmujące wykonywanie zawodu doradcy podatkowego po okresie niewykonywania zawodu przekraczającym 5 kolejnych lat,

10) określanie zasad stałego podnoszenia kwalifikacji przez doradców podatkowych; ...

Rozdział 11 Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 94. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1997 r.

Dotyczy tekstu jednolitego (załącznik do obwieszczenia):

„Art. 302. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 55 ust. 1-10, art. 56 ust. 1-9 oraz art. 226, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.”.

PSYCHOLOG

Opracował:

Henryk Piątek SLOIA

członek Podkomisji Szkoleń Zawodowych Architektów.

2020 r.

Zawód Psychologa Problematyka kształcenia ustawicznego

Relacja

2020

Problematykę kształcenia ustawicznego w zawodzie psychologa nie sposób rozpatrywać bez zwrócenia uwagi na dramatyczne okoliczności, jakie towarzyszą wykonywaniu tego zawodu w polskim otoczeniu instytucjonalno - prawnym. W aspekcie kształcenia ustawicznego, zwrócić należy szczególną uwagę na imponujące zapisy w treści Kodeksu Etyczno-Zawodowego Psychologa, nad którym pracuje Polskie Towarzystwo Psychologiczne. Jednocześnie, przedstawione badanie środowiskowe prezentuje aktualne poglądy psychologów oraz studentów psychologii na zagadnienia towarzyszące procedurom kształcenia ustawicznego, podyplomowego i specjalizującego w zawodzie psychologa.

Zawód psychologa zawodem zaufania publicznego

Definicja zawodu jako zawodu medycznego.

Wyciąg i cytaty z opinii prawnej

Opinia prawna sporządzona w oparciu o zlecenie Przewodniczącego Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Lekarzy w dniu 18 października 2016r.

Przedmiot odpowiedzi:

Jaka jest definicja zawodu medycznego?

„W świetle powyżej przytoczonych podstaw prawnych, należy stwierdzić, że

wykonywaniem zawodu medycznego jest fachowe, stałe i odpłatne podejmowanie działań służących postawieniu diagnozy, udzieleniu pomocy medycznej lub w zakresie, w jakim jest to możliwe, leczeniu chorób lub zaburzeń zdrowotnych- przez osobę uprawnioną na podstawie odrębnych przepisów do podejmowania w/w działań lub osobę legitymującą się nabyciem fachowych kwalifikacji do podjęcia w/w działań w określonym zakresie lub w określonej dziedzinie medycyny. Przy czym przez kwalifikacje należy rozumieć zasób wiedzy i umiejętności wymaganych do udzielania świadczeń zdrowotnych. Należy podkreślić, że zawody medyczne można podzielić na zawody medyczne regulowane i zawody medyczne nieregulowane - w ramach tego rozróżnienia kryterium podziału stanowi cecha uregulowania prawnego zasad wykonywania danego zawodu medycznego...

Zawodami medycznymi regulowanymi są: ...

psycholog - zgodnie z ustawą z dnia 8 czerwca 2001 r. o ustawie o zawodzie psychologa i samorządzie zawodowym psychologów; ...

Zawodami medycznymi nieregulowanymi są,

Psychoterapeuta

Specjalista psychoterapii uzależnień

Specjalista terapii uzależnień

Psychoonkolog

Psychotraumatolog

Ustawa o zawodzie i samorządzie

Ustawa z dnia 8 czerwca 2001 r. o zawodzie psychologa i samorządzie zawodowym psychologów.

Data ogłoszenia: 2001-07-18

Data wejścia w życie: 2002-01-01 (Art. 62 ust. 1 z dniem 2 sierpnia 2001 r.)

Ustawa pochodząca z roku 2001 - choć obowiązująca - nie doczekała się przepisów wykonawczych i w praktyce do dziś nie funkcjonuje. Uwagę należy zwrócić na brzmienie artykułów 62 i 64 Ustawy. Nie pojawiły się rozporządzenia do ustawy. Decyzją Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 27 listopada 2018 r. wznowiono pracę nad ustawą.

Obwieszczenie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 16 maja 2019 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o zawodzie psychologa i samorządzie zawodowym psychologów.

Data ogłoszenia: 2019-06-03

Analizując zapisy Ustawy, w szczególności zauważamy:

Art.5.1. Psychologowie tworzą samorząd zawodowy, zwany dalej „samorządem”.

2.Osoby wykonujące zawód psychologa i psychologowie - stażyści stają się członkami samorządu psychologów z mocy prawa.

Art.7.Prawo wykonywania zawodu psychologa powstaje z chwilą dokonania wpisu na listę psychologów Regionalnej Izby Psychologów.

Art. 15.1. Psycholog może uzyskać tytuł specjalisty w określonej dziedzinie psychologii po odbyciu szkolenia, określonego programem specjalizacji i złożeniu egzaminu państwowego albo po uznaniu równorzędnego tytułu specjalisty uznanego za granicą.

2. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określi szczegółowe zasady, tryb i warunki uzyskiwania specjalizacji zawodowych przez psychologów, w tym tryb przeprowadzenia egzaminu państwowego, mając na uwadze zapewnienie wysokiego poziomu usług psychologicznych osobom z nich korzystającym.

Art. 17.1. Psycholog ma prawo i obowiązek doskonalenia zawodowego w różnych formach kształcenia podyplomowego.

2. Kształcenie podyplomowe mogą prowadzić:

RAPORT W SPRAWIE KSTAŁCENIA USTAWICZNEGO
W ZAWODACH ZAUFANIA PUBLICZNEGO
S U P L E M E N T

- 1) jednostki organizacyjne upoważnione do tego na mocy odrębnych przepisów;
 - 2) inne jednostki organizacyjne i osoby fizyczne po uzyskaniu zezwolenia.
2. Krajowa Rada Psychologów w porozumieniu z Komisją Ekspertów określa standardy kształcenia podyplomowego.
3. Minister właściwy do spraw edukacji wydaje zezwolenia na prowadzenie kształcenia podyplomowego dla podmiotów określonych w ust. 2 pkt 2, uwzględniając standardy określone w ust. 3.
4. Minister właściwy do spraw edukacji wydając zezwolenie, o którym mowa w ust. 4, zasięga opinii ministra właściwego ze względu na kierunek kształcenia podyplomowego.

Art.33.1. Zadaniem samorządu psychologów jest w szczególności:

- 1) dbałość o przestrzeganie standardów wykonywania zawodu psychologa;
 - 2) nadzór nad przestrzeganiem zasad etyki zawodowej psychologa; ...
2. Zadania określone w ust. 1 organy samorządu psychologów wykonują w szczególności przez:
- ...
- 1) określenie zasad odbywania podyplomowego stażu zawodowego;
 - 2) prowadzenie rejestru prywatnych praktyk psychologicznych;
 - 3) określanie standardów i programów studiów podyplomowych dla psychologów oraz opiniowanie zasad i warunków uzyskiwania specjalizacji zawodowej;

Art.42. Do zakresu działania Krajowej Rady Psychologów należy:

- 1) przygotowanie projektu statutu samorządu zawodowego psychologów;
- 2) zapewnienie właściwych standardów wykonywania zawodu psychologa poprzez:
 - a) wnioskowanie do Rady Ministrów o określenie zasad, trybu i warunków uzyskiwania specjalizacji zawodowych,
 - b) określanie zasad i warunków doskonalenia zawodowego,
 - c) określanie merytorycznych zasad odbywania podyplomowego stażu zawodowego.

Art.53.1. W zjeździe Regionalnej Izby Psychologów uczestniczą wszyscy psychologowie należący do danej izby oraz bez prawa głosu psychologowie-stażysci tej izby.

4. Do zadań Zjazdu Regionalnej Izby Psychologów należy:

- 1) podejmowanie uchwał w sprawach objętych zakresem działania izby;
- 4) uchwalenie regulaminów organów samorządu psychologów zgodnych z wymaganiami statutu, o którym mowa w art.40 pkt 1;

Art.55.1. Działalnością Regionalnej Izby Psychologów w okresie między regionalnymi zjazdami kieruje Rada Regionalnej Izby Psychologów.

2. Do zakresu działania Regionalnej Rady Psychologów należy przede wszystkim przestrzeganie standardów wykonywania zawodu psychologa, realizowane przez:

1) organizację doskonalenia zawodowego psychologa;

Przepisy przejściowe i końcowe

Art.62.1. Minister właściwy do spraw pracy w porozumieniu z istniejącymi ogólnopolskimi stowarzyszeniami zrzeszającymi psychologów i związkami zawodowymi psychologów powoła w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy Komitet Organizacyjny Izby Psychologów, zwany dalej „Komitetem”.

2. Zadaniem Komitetu, o którym mowa w ust. 1, jest:

1) opracowanie regulaminów wyborów delegatów na pierwszy Krajowy Zjazd Psychologów i wyboru tymczasowych organów izb oraz projektu regulaminu pierwszego Krajowego Zjazdu Psychologów;

2) zwołanie, zgodnie z przepisami ustawy, pierwszych regionalnych zjazdów oraz Krajowego Zjazdu Psychologów.

Art.64. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2006r., z wyjątkiem art. 62ust. 1, który wchodzi w życie po upływie 14dni od dnia ogłoszenia¹).

Brak pełnej ochrony prawnej zawodu

Wyciąg z artykułu.

Rzecznik Praw Obywatelskich: z powodów ustawowych psychologowie mają problem z wykonywaniem zawodu.

Autor: PAP/Rynek Zdrowia 04 lipca 2019

Adam Bodnar w swoim wystąpieniu do minister rodziny wskazał, że zgodnie z obowiązującą od 2006 r. ustawą o zawodzie psychologa i samorządzie zawodowym psychologów, "prawo wykonywania zawodu psychologa powstaje z chwilą dokonania wpisu na listę psychologów Regionalnej Izby Psychologów".

Jak zwrócił uwagę RPO, problem polega na tym, że Regionalnych Izby Psychologów w Polsce nie powołano, co formalnie uniemożliwia wykonywanie tego zawodu.

"To oznacza, że czynności wpływające na to, kto będzie mógł prowadzić pojazdy, kto zajmie się opieką psychologiczną nad dziećmi w szkołach, kto będzie mógł posługiwać się bronią, kto będzie mógł rozstrzygać sprawy sądowe, jak przebiegnie powrót do zdrowia nadal dokonywać będą osoby, które:

- nie muszą kierować się kodeksem etycznym,
- nie posiadają ustandaryzowanych metod psychologicznych,
- nie podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za ewentualne błędy".

Podkreślił, że taka sytuacja wynika z wieloletnich zaniechań kolejnych rządów i stanowi naruszenie praw obywatelskich, w szczególności konstytucyjnego prawa do bezpieczeństwa i ochrony zdrowia.

NOTARIUSZ

Opracowała:

Agnieszka Figielek WPOIA

członek Podkomisji Szkoleń Zawodowych Architektów.

2020 r.

W celu uzyskania uprawnień do wykonywania zawodu notariusza należy ukończyć studia prawnicze.

Ze względu na brak specjalizacji podczas trwania studiów, decyzję o dalszej ścieżce zawodowej, można podjąć już po uzyskaniu tytułu magistra. Chcąc zostać notariuszem należy zdać egzamin na aplikację notarialną, po jej odbyciu zdać egzamin zawodowy, a następnie odbyć obowiązkową asesurę.

Osoby uprawnione do zgłaszania się na aplikację notarialną muszą:

- posiadać obywatelstwo polskie i korzystać z pełni praw cywilnych i obywatelskich
- być nieskazitelnego charakteru i dawać rękojmię prawidłowego wykonywania zawodu notariusza
- ukończyć wyższe studia prawnicze i uzyskać tytuł magistra lub ukończyć zagraniczne studia prawnicze uznawane w kraju

Aplikacja kończy się zdaniem egzaminu notarialnego.

Przystępując do egzaminu należy dostarczyć do właściwej rady izby notarialnej poniższe dokumenty:

wniosek o przystąpienie do egzaminu

- zaświadczenie o odbyciu aplikacji notarialnej
- oryginał dowodu uiszczenia opłaty za egzamin (w roku 2009 opłata ta wyniosła 957 zł.)

Egzamin notarialny składa się z trzech części i trwa trzy dni.

Po uzyskaniu pozytywnego wyniku egzaminu zawodowego aplikant musi odbyć asesurę notarialną, czyli staż zawodowy, trwający minimum 2 lata.

Należy wówczas przedstawić Ministrowi Sprawiedliwości:

wniosek o powołanie na asesora

- oświadczenie notariusza, u którego staż będzie się odbywał, o gotowości zawarcia przez niego z aplikantem umowy o pracę

W trakcie trwania stażu, asesor znajduje się pod opieką doświadczonego notariusza prowadzącego kancelarię. Okres stażu ma pogłębić zdobytą wiedzę asesora i przygotować go

praktycznie do wykonywania zawodu notariusza.

Po zakończeniu asesury notarialnej, asesor zgłasza wniosek do Ministra Sprawiedliwości, który po konsultacji z właściwą radą notarialną powołuje notariusza i wyznacza siedzibę jego kancelarii.

Podsumowując, aby uzyskać wpis na listę notarialną należy spełniać poniższe warunki:
posiadać obywatelstwo polskie i korzystać w pełni z praw cywilnych i obywatelskich

- być osobą nieskazitelnego charakteru i dawać rękojmię prawidłowego wykonywania zawodu notariusza
- ukończyć wyższe studia prawnicze w Polsce i uzyskać tytuł magistra lub być absolwentem zagranicznej uczelni prawniczej, uznawanej w kraju
- odbyć aplikację notarialną
- złożyć egzamin notarialny
- przepracować w charakterze asesora notarialnego co najmniej 3 lata
- mieć ukończone 26 lat

Notariusze nie mają obowiązku doskonalenia zawodowego po zdaniu egzaminu notarialnego.

DIAGNOSTA LABORATORYJNY I FARMACEUTA

arch. Marcin Marczak PDOIA
członek Podkomisji ds. szkoleń zawodowych
2020 rok

Analiza zawodu diagnosty laboratoryjnego i farmaceuty pod względem ciągłych szkoleń zawodowych

1. Wprowadzenie

Zawód diagnosty laboratoryjnego i farmaceuty są profesjami tożsamymi z punktu widzenia ciągłych szkoleń zawodowych. Jednostką koordynującą kształcenie podyplomowym w zakresie nauk medycznych i nauk o zdrowiu i prowadzenie badań naukowych oraz prac rozwojowych w tym obszarze jest Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego.

2. Obowiązek szkoleń - podstawa prawna

Obowiązek szkoleń w obu zawodach określają rozporządzenia Ministra Zdrowia z dn. 24 lipca 2017 w sprawie ciągłego szkolenia diagnostów laboratoryjnych oraz rozporządzenia z dn. 20 lutego 2018 w sprawie ciągłych szkoleń farmaceutów zatrudnionych w aptekach lub hurtowniach farmaceutycznych. We wspomnianych rozporządzeniach opisany jest:

- ramowy program szkoleń
- zakres oraz forma zdobywania wiedzy
- sposób realizowania ciągłego szkolenia zawodowego
- standardy szkoleń
- wysokość opłat

3. Przebieg szkoleń.

Ciągłe szkolenia zawodowe farmaceutów i diagnostów laboratoryjnych są realizowane w pięcioletnich okresach rozliczeniowych, podczas którego zdobywane są punkty edukacyjne, w oparciu o ramowy program ciągłych szkoleń.

Zaliczenie okresu rozliczeniowego polega na uzyskaniu w okresie edukacyjnym co najmniej 100 punktów edukacyjnych za udział w wybranych formach ciągłych szkoleń, w tym co najmniej 50 punktów edukacyjnych musi być uzyskanych w ramach kursów zakończonych sprawdzianem weryfikującym wiedzę.

Za realizowanie szkoleń odpowiadają jednostki szkolące, czyli uczelnia prowadząca studia na tożsamym kierunku, po uzyskaniu akredytacji Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego. Za jedną godzinę ciągłego szkolenia jednostka szkoląca pobiera opłatę w wysokości nie wyższej niż 28 zł brutto.

Standardy ciągłego szkolenia farmaceutów oraz diagnostów laboratoryjnych:

- jednostka szkoląca zapewnia bazę dydaktyczną dostosowaną do liczby osób uczestniczących w formach ciągłego szkolenia
- jednostka szkoląca zapewnia kadrę dydaktyczną, posiadającą merytoryczną wiedzę i umiejętności praktyczne w zakresie wiedzy
- formy ciągłego szkolenia odbywają się na podstawie pisemnej umowy zawartej między jednostką szkolącą a podmiotem realizującym te szkolenia
- jednostka szkoląca ma obowiązek najpóźniej do dnia 15 grudnia każdego roku udostępnić na swojej stronie internetowej wstępny harmonogram kursów wraz z imionami i nazwiskami osób prowadzących kursy na następny rok
- jednostka szkoląca zapewnia sprawną organizację procesu dydaktycznego oraz prowadzi w sposób ciągły wewnętrzną ocenę jakości kształcenia
- jednostka szkoląca posiada dokumentację przebiegu ciągłych szkoleń i opracowane w formie pisemnej szczegółowe programy kursów; szczegółowe programy kursów jednostka szkoląca udostępnia na swojej stronie internetowej
- realizacja programu ciągłych szkoleń uwzględnia aktualną wiedzę, osiągnięcia teorii i praktyki oraz zweryfikowane wyniki badań naukowych
- program kursu, o którym jest realizowany z zastosowaniem nowoczesnych metod dydaktycznych, adekwatnych do przedmiotu oraz celu kursu, w szczególności z uwzględnieniem internetowych programów edukacyjnych
- udział w formach ciągłego szkolenia, potwierdza wydane przez jednostkę szkolącą zaświadczenie, które określa temat, liczbę godzin szkolenia, liczbę punktów edukacyjnych, datę przeprowadzenia szkolenia

Nadzór nad szkoleniami sprawuje minister właściwy do spraw zdrowia za pośrednictwem dyrektora CMKP, który w tym celu powołuje zespół kontrolny

Punktacja za odbyte szkolenia jest bardzo zróżnicowana, od 1 do 75 pkt. Punktowane jest uczestnictwo w szkoleniach - stacjonarnych oraz internetowych, ale również publikacje czy zdobycie stopnia naukowego.

4. Wykonywanie zawodu a szkolenia

W przypadku obu tych zawodów obowiązek ciągłego szkolenia będzie od 2017 roku dla diagnostów laboratoryjnych oraz 2018 roku dla farmaceutów. Tym samym ich okres edukacyjny kończy się w 2022 i 2023 roku. W chwili obecnej trudno jest powiedzieć czym będzie skutkować niewywiązanie się ze zdobycia odpowiedniej liczby pkt. w okresie edukacyjnym. Ponad to rozporządzenia dopuszczają przedłużenie tego okresu o kolejne 24 miesiące w uzasadnionych przypadkach, jednak nie powoduje to przesunięcia terminu rozpoczęcia kolejnego okresu rozliczeniowego (dochodzi do sytuacji, gdzie dwa okresy edukacyjne będą jednocześnie przez okres 24 mies.).

5. Egzamin końcowy

Farmaceuta oraz diagnosta swój przebieg ciągłego szkolenia dokumentuje w karcie ciągłego szkolenia, wydanej przez właściwą izbę (wg. załącznika do rozporządzenia). Karta ciągłego szkolenia z wymaganymi wpisami stanowi dowód odbycia ciągłych szkoleń i stanowi podstawę do ich zaliczenia. Dopuszczone jest dokumentowanie ciągłego szkolenia w formie elektronicznej.

W przypadku uzyskania przez farmaceutę / diagnostę, w okresie edukacyjnym niezbędnej liczby punktów zgłasza się on do okręgowej izby, której jest członkiem, w celu potwierdzenia dopełnienia obowiązku podnoszenia kwalifikacji zawodowych. Okręgowa rada izby potwierdza w karcie ciągłego szkolenia uzyskanie wymaganej liczby punktów edukacyjnych, zgodnie z ramowym programem ciągłych szkoleń, po przedstawieniu przez szkolącego zaświadczenia, potwierdzającego odbyte szkolenia albo innego dokumentu.

RADCA PRAWNY

Wacław Szarejko DSOIA
członek Podkomisji Szkoleń Zawodowych Architektów.
2020 r.

Zasady wypełniania przez radców prawnych obowiązku doskonalenia zawodowego

Doskonalenie zawodowe realizowane jest w następujących formach:

- 1) szkolenia jednodniowe i wielodniowe;
- 2) szkolenia e-learningowe;
- 3) zajęcia warsztatowe;
- 4) studia doktoranckie i podyplomowe;
- 5) publikacje;
- 6) konferencje i seminaria.

Wypełnianie obowiązku doskonalenia zawodowego odbywa się poprzez:

- 1) udział w charakterze słuchacza, uczestnika, prowadzącego zajęcia, wykładowcy lub opracowującego materiał e-learningowy w różnych formach doskonalenia zawodowego z zakresu prawa, a także nauki prawniczego języka obcego;
- 2) ukończenie studiów doktoranckich lub podyplomowych z zakresu prawa;
- 3) publikowanie książek, artykułów lub komentarzy z zakresu prawa;
- 4) uczestniczenie w konferencjach lub seminariach z zakresu prawa.

Wypełnianie obowiązku doskonalenia zawodowego realizowane jest w trzyletnich cyklach szkoleniowych. Cykle szkoleniowe określa Krajowa Rada Radców Prawnych.

Ustala się następujące liczby punktów szkoleniowych za udział w poszczególnych formach doskonalenia zawodowego:

- 1) 2 punkty za każdą godzinę uczestnictwa w szkoleniu lub warsztatach w charakterze słuchacza lub uczestnika;
- 2) 4 punkty szkoleniowe za każdą godzinę uczestnictwa w charakterze wykładowcy lub prowadzącego;
- 3) 2 punkty za każde 25 ekranów szkolenia e-learningowego;
- 4) 20 punktów za ukończenie studiów doktoranckich lub podyplomowych z zakresu prawa;
- 5) 15 punktów za publikację książkową o tematyce prawniczej adresowaną do prawników;
- 6) 10 punktów za publikację o charakterze naukowym;

6a) 4 punkty za tekst publicystyczno-prawny ze wskazaniem w publikacji, że autor jest radcą prawnym;

7) 5 punktów za udział w konferencji lub seminarium naukowym z zakresu prawa.

W przypadku organizacji form doskonalenia zawodowego, przez innego organizatora niż samorząd radców prawnych, ustala się liczbę punktów o 50% mniejszą.

Obowiązek doskonalenia zawodowego uważa się za wypełniony, jeżeli w każdym cyklu szkoleniowym radca prawny uzyska minimalną liczbę 40 punktów szkoleniowych

Z obowiązku doskonalenia zawodowego zwolnieni są radcowie prawni niewykonujący zawodu będący emerytami, rencistami lub pobierającymi świadczenie przedemerytalne.

Nieuzyskanie przez radcę prawnego minimalnej wymaganej liczby punktów szkoleniowych jest równoznaczne z niewypełnieniem obowiązku doskonalenia zawodowego.

W ciągu sześciu miesięcy po zakończeniu cyklu szkoleniowego dziekani rad okręgowych izb radców prawnych sporządzają wykazy radców prawnych, którzy nie wypełnili obowiązku doskonalenia zawodowego. Wykazy powinny określać także liczbę zdobytych przez poszczególnych radców prawnych punktów szkoleniowych.

Wykazy podlegają przekazaniu okręgowym rzecznikom dyscyplinarnym w celu ewentualnego wszczęcia postępowań dyscyplinarnych lub wystąpienia do dziekanów z wnioskami o udzielenie radcom prawnym ostrzeżeń.

RZECZOZNAWCA DO SPRAW ZABEZPIECZEŃ PPOŻ.

arch. Wojciech Gwizdak

KRIA

2020 rok

Podstawa prawna:

1. USTAWA O OCHRONIE PRZECIWPOŻAROWEJ z dnia 24 sierpnia 1991 r (tj. z dnia 15 maja 2020 r. (Dz.U. z 2020 r. poz. 961))
2. ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI) z dnia 2 grudnia 2015 r. w sprawie egzaminu dla osób ubiegających się o przyznanie prawa do wykonywania zawodu rzeczoznawcy do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych oraz sprawdzianu dla rzeczoznawców (Dz.U. z 2015 r. poz. 2083)
3. ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH) z dnia 10 listopada 2015 r. w sprawie szkoleń dla rzeczoznawców do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1963)
4. ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI) z dnia 13 stycznia 2020 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szkoleń dla rzeczoznawców do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych (Dz.U. z 2020 r. poz. 142)

Zmiany w zakresie szkoleń zostały wprowadzone zmianą (USTAWA z dnia 5 sierpnia 2015 r. o zmianie ustaw regulujących warunki dostępu do wykonywania niektórych zawodów) gdzie dodano art. 4a, 11j i 16a

Art. 4a [Nabycie uprawnień inspektora]

1. Uprawnienia inspektora ochrony przeciwpożarowej nabywa na okres 5 lat osoba, która ukończyła:
 - 1) szkolenie inspektorów ochrony przeciwpożarowej albo
 - 2) szkolenie aktualizujące inspektorów ochrony przeciwpożarowej- zwane dalej „szkoleniami”.
2. Ukończenie szkoleń stwierdzają odpowiednio zaświadczenie o ukończeniu szkolenia inspektorów ochrony przeciwpożarowej albo zaświadczenie o ukończeniu szkolenia aktualizującego inspektorów ochrony przeciwpożarowej.
3. Okres 5 lat, na który nabywa się uprawnienia inspektora ochrony przeciwpożarowej, liczy się od dnia wystawienia zaświadczenia o ukończeniu szkolenia.
4. Szkolenie aktualizujące inspektorów ochrony przeciwpożarowej należy ukończyć w okresie ważności nabytych uprawnień inspektora ochrony przeciwpożarowej.
5. Szkolenia prowadzą szkoły Państwowej Straży Pożarnej, ośrodki szkolenia Państwowej Straży Pożarnej oraz instytuty badawcze Państwowej Straży Pożarnej.

6. Szkolenia na potrzeby ochrony przeciwpożarowej podmiotów organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych prowadzi Wojskowa Ochrona Przeciwpożarowa.
7. Programy szkoleń opracowuje i zatwierdza Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej.
8. Za szkolenia pobiera się opłatę.
9. Opłata za szkolenie wynosi do 50% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w roku kalendarzowym poprzedzającym szkolenie, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2020 r. poz. 53, 252 i 568).
10. Informację o wysokości opłaty za szkolenie podmioty, o których mowa w ust. 5, zamieszczają na swojej stronie internetowej.
11. Opłata za szkolenie stanowi:
 - 1) w przypadku ośrodków szkolenia Państwowej Straży Pożarnej - przychód funduszu wojewódzkiego, o którym mowa w art. 19g pkt 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz.U. z 2019 r. poz. 1499, 1635, 1726 i 2020);
 - 2) w przypadku Szkoły Głównej Służby Pożarniczej - przychód, o którym mowa w art. 406 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2020 r. poz. 85, 374 i 695);
 - 3) w przypadku szkół Państwowej Straży Pożarnej prowadzonych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych - przychód, o którym mowa w art. 11a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2019 r. poz. 869, z późn. zm.);
 - 4) w przypadku pozostałych szkół Państwowej Straży Pożarnej - przychód funduszu szkoły Państwowej Straży Pożarnej, o którym mowa w art. 19g pkt 3 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej;
 - 5) w przypadku instytutów badawczych Państwowej Straży Pożarnej - przychód, o którym mowa w art. 18 ust. 7 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz.U. z 2019 r. poz. 1350 i 2227 oraz z 2020 r. poz. 284).
12. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) zakresy szkolenia inspektorów ochrony przeciwpożarowej i szkolenia aktualizującego inspektorów ochrony przeciwpożarowej,
 - 2) elementy programów szkolenia inspektorów ochrony przeciwpożarowej i szkolenia aktualizującego inspektorów ochrony przeciwpożarowej,
 - 3) wzór:
 - a) zaświadczenia o ukończeniu szkolenia inspektorów ochrony przeciwpożarowej,
 - b) zaświadczenia o ukończeniu szkolenia aktualizującego inspektorów ochrony przeciwpożarowej,

4) sposób i tryb wnoszenia opłaty za szkolenie

- kierując się rodzajem zadań przewidzianych dla osób wykonujących czynności z zakresu ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w art. 4 ust. 1, potrzebą zachowania standardów merytorycznych i dydaktycznych szkoleń oraz zapewnienia jednolitości programów szkoleń w zakresie ochrony przeciwpożarowej oraz wydawanych zaświadczeń, a także sprawności organizacji rekrutacji na szkolenia.

Art. 11j [Samodzielne podnoszenie kwalifikacji zawodowych]

1. Samodzielne podnoszenie kwalifikacji zawodowych obejmuje w szczególności:

- 1) przygotowanie i wygłoszenie referatu na kongresie, zjeździe, konferencji lub sympozjum naukowym lub technicznym,
- 2) opublikowanie jako autor lub współautor książki, artykułu lub tłumaczenia,
- 3) udział w kongresach, zjazdach, konferencjach lub sympozjach naukowych lub technicznych,
- 4) udział w warsztatach szkoleniowych i innych formach szkoleń,
- 5) udział w internetowych programach edukacyjnych

- w zakresie wiedzy i umiejętności dotyczących ochrony przeciwpożarowej.

2. Samodzielne podnoszenie kwalifikacji zawodowych rzeczoznawca potwierdza uzyskaniem pozytywnego wyniku ze sprawdzianu.

3. Rzeczoznawca przystępuje do sprawdzianu najpóźniej w piątym roku po roku, w którym został powołany do wykonywania zawodu rzeczoznawcy albo w którym uzyskał pozytywny wynik z ostatniego sprawdzianu.

4. W stosunku do rzeczoznawcy pełniącego funkcję członka komisji egzaminacyjnej okres, o którym mowa w ust. 3, liczy się od kolejnego roku po roku zaprzestania pełnienia przez niego tej funkcji.

5. Sprawdzenie przeprowadza komisja egzaminacyjna w formie pisemnej nie rzadziej niż 2 razy w roku, w odstępie co najmniej 3 miesięcy. Informację o terminie i miejscu sprawdzianu udostępnia się w Biuletynie Informacji Publicznej Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej co najmniej na 45 dni przed terminem jego przeprowadzenia.

6. Rzeczoznawca zawiadamia Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej o zamiarze przystąpienia do sprawdzianu co najmniej na 14 dni przed terminem sprawdzianu.

7. Rzeczoznawca może realizować obowiązek samodzielnego podnoszenia kwalifikacji zawodowych przez uczestnictwo w szkoleniach dla rzeczoznawców do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych, zwanych dalej „szkoleniami dla rzeczoznawców”.

8. Rzeczoznawca, który w okresie od powołania do wykonywania zawodu rzeczoznawcy albo uzyskania pozytywnego wyniku z ostatniego sprawdzianu uzyskał 20 punktów ze szkoleń dla rzeczoznawców, uzyskuje pozytywny wynik ze sprawdzianu, jeżeli zawiadomi Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej o ich uzyskaniu co najmniej na 14 dni przed terminem sprawdzianu. W

zawiadomieniu rzeczoznawca informuje o szkoleniach, w których brał udział, podając ich nazwy, terminy, w których się odbyły, oraz liczby przypisanych im punktów.

9. Szkolenia dla rzeczoznawców prowadzą szkoły Państwowej Straży Pożarnej, ośrodki szkolenia Państwowej Straży Pożarnej oraz instytuty badawcze Państwowej Straży Pożarnej.
10. Jednostkę do organizacji szkolenia dla rzeczoznawców, spośród wymienionych w ust. 9, wyznacza Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej, określając jego zakres oraz uzgadniając z jednostką program szkolenia i wymagania kwalifikacyjne wykładowców.
11. Szkoleniom dla rzeczoznawców Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej przypisuje punkty, których liczba zależy od zakresu tematycznego i wymiaru czasowego szkolenia jednak nie więcej niż 5 punktów za jedno szkolenie.
12. Uczestnictwo i ukończenie szkolenia dla rzeczoznawców stwierdza zaświadczenie o jego ukończeniu zawierające informację o liczbie punktów.
13. Listę wydanych zaświadczeń jednostka organizująca szkolenie dla rzeczoznawców przesyła niezwłocznie po jego zakończeniu do Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej.
14. Za szkolenia dla rzeczoznawców pobiera się opłatę.
15. Opłata za szkolenie dla rzeczoznawców jest zależna od liczby jednostek godzinowych zajęć i wynosi do 2% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w roku kalendarzowym poprzedzającym szkolenie, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych za każdą jednostkę 45 minutową zajęć, przy czym opłata ta nie może przekroczyć łącznie 30% tej kwoty.
16. Informację o wysokości opłaty za szkolenie dla rzeczoznawców podmioty, o których mowa w ust. 9, zamieszczają na swojej stronie internetowej.
17. Opłata za szkolenie dla rzeczoznawców do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych stanowi:
 - 1) w przypadku ośrodków szkolenia Państwowej Straży Pożarnej - przychód funduszu wojewódzkiego, o którym mowa w art. 19g pkt 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej;
 - 2) w przypadku Szkoły Głównej Służby Pożarniczej - przychód, o którym mowa w art. 406 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce;
 - 3) w przypadku szkół Państwowej Straży Pożarnej prowadzonych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych - przychód, o którym mowa w art. 11a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych;
 - 4) w przypadku pozostałych szkół Państwowej Straży Pożarnej - przychód funduszu szkoły Państwowej Straży Pożarnej, o którym mowa w art. 19g pkt 3 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej;
 - 5) w przypadku instytutów badawczych Państwowej Straży Pożarnej - przychód, o którym mowa w art. 18 ust. 7 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych.

18. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej zapewnia taką liczbę szkoleń dla rzeczoznawców, która umożliwi rzeczoznawcom realizację obowiązku samodzielnego podnoszenia kwalifikacji zawodowych w sposób, o którym mowa w ust. 7.

19. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór zawiadomienia, którym rzeczoznawca informuje Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej o szkoleniach dla rzeczoznawców, w których brał udział,
- 2) wzór zaświadczenia o ukończeniu szkolenia dla rzeczoznawców,
- 3) sposób i tryb wnoszenia opłaty za szkolenie dla rzeczoznawców

- kierując się zapewnieniem właściwego sposobu dokumentowania odbycia szkolenia przez rzeczoznawcę, a także sprawności organizacji rekrutacji na szkolenia.

Art. 16a [Sposób organizacji]

4. Kwalifikacje wymagane do wykonywania zawodu strażak obejmują posiadanie co najmniej wykształcenia średniego lub średniego branżowego oraz ukończenia szkolenia w zawodzie strażak lub szkolenia równorzędnego ze szkoleniem w zawodzie strażak.

4a. Kwalifikacje wymagane do wykonywania zawodu technik pożarnictwa obejmują posiadanie tytułu technika pożarnictwa.

4b. Kwalifikacje wymagane do wykonywania zawodu inżynier pożarnictwa obejmują posiadanie:

- 1) tytułu zawodowego inżynier pożarnictwa albo
- 2) tytułu zawodowego inżynier w zakresie inżynierii bezpieczeństwa w specjalności inżynieria bezpieczeństwa pożarowego uzyskanego w Szkole Głównej Służby Pożarniczej oraz kwalifikacji wymaganych do wykonywania zawodu strażak oraz ukończenie w Szkole Głównej Służby Pożarniczej przeszkolenia zawodowego przygotowującego do zajmowania stanowisk związanych z kierowaniem działaniami ratowniczymi albo
- 3) tytułu zawodowego inżynier oraz tytułu zawodowego magister inżynier w zakresie inżynierii bezpieczeństwa w specjalności inżynieria bezpieczeństwa pożarowego uzyskanego w Szkole Głównej Służby Pożarniczej oraz kwalifikacji do wykonywania zawodu technik pożarnictwa oraz ukończenie w Szkole Głównej Służby Pożarniczej przeszkolenia zawodowego przygotowującego do zajmowania stanowisk związanych z kierowaniem działaniami ratowniczymi.

4c. Przeszkolenie zawodowe, o którym mowa w ust. 4b pkt 2 i 3, jest prowadzone w formie studiów podyplomowych.

4d. Na przeszkolenie zawodowe, o którym mowa w ust. 4b pkt 2 i 3, kierują pracodawcy.

4e. Szkolenie w zawodzie strażak prowadzą szkoły Państwowej Straży Pożarnej, a na potrzeby ochrony przeciwpożarowej jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych prowadzi Wojskowa Ochrona Przeciwożarowa.

4f. Kwalifikacje wymagane do wykonywania zawodu strażak potwierdza świadectwo ukończenia szkolenia w zawodzie strażak albo szkolenia równorzędne ze szkoleniem w zawodzie strażak lub decyzja o uznaniu kwalifikacji do wykonywania zawodu regulowanego strażak.

5. Strażacy jednostek ochrony przeciwpożarowej powinni posiadać zdolność fizyczną i psychiczną do pracy w tych jednostkach. Oceny zdolności fizycznej i psychicznej strażaka do pracy dokonuje lekarz służby medycyny pracy.

6. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe wymagania kwalifikacyjne, jakie powinni spełniać pracownicy na poszczególnych stanowiskach pracy w jednostkach ochrony przeciwpożarowej,
- 2) rodzaje szkoleń równorzędnych ze szkoleniem w zawodzie strażak,
- 3) zakres oraz formy realizacji szkolenia w zawodzie strażak,
- 4) zakres programowy szkolenia w zawodzie strażak oraz tryb ustalania programu tego szkolenia,
- 5) tryb wydawania oraz wzór świadectwa o ukończeniu szkolenia w zawodzie strażak

- kierując się rodzajem zadań wykonywanych przez jednostki ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w art. 15 pkt 1a-5 i 8, koniecznością współdziałania w ramach krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego, potrzebą zachowania standardów merytorycznych i dydaktycznych szkoleń oraz zapewnienia jednolitości programów szkoleń w zakresie ochrony przeciwpożarowej oraz wydawanych świadectw.

Obecnie system przewiduje w cyklu 5-letnim odbywanie szkoleń w trakcie, którego osoby posiadające uprawnienia mogą zdobyć odpowiednią ilość punktów (20). Drugą możliwą ścieżką jest zdanie sprawdzianu przez rzeczoznawcę p.poż. Rzeczoznawca musi przystąpić do sprawdzianu najpóźniej w piątym roku po roku, w którym został powołany do wykonywania zawodu rzeczoznawcy, albo w którym uzyskał pozytywny wynik z ostatniego sprawdzianu.

1. Sprawdzian pisemny (egzamin kompetencyjny)

Przeprowadza się w formie pisemnej, nie rzadziej niż 2 razy w roku, w odstępie co najmniej 3 miesięcy.

Sprawdzian dla rzeczoznawców ds. zabezpieczeń ppoż. przeprowadza komisja egzaminacyjna w składzie co najmniej 3 osób, w formie testu, który składa się z 40 pytań.

Ważne

Zasady prowadzenia sprawdzianu są takie same jak przeprowadzania egzaminu.

Ilość pytań: 40 (są trzy propozycje odpowiedzi A, B lub C)

Czas trwania: 40 minut.

Punktacja: odpowiedź prawidłowa - 1 punkt; odpowiedź nieprawidłowa - minus 1 punkt; brak odpowiedzi - 0 punktów

Ocena pozytywna to minimum 21 punktów

W trakcie rozwiązywania testu dopuszcza się jednokrotną zmianę zakreślonej odpowiedzi i tylko w zakresie jednego pytania testowego. W takim przypadku zdający potwierdza parafą ostateczną odpowiedź na pytanie testowe.

Test jest sprawdzany przez min. dwóch członków komisji.

Z przebiegu sprawdzianu sporządza się protokół, który podpisują uczestniczący w nim członkowie komisji egzaminacyjnej.

Egzamin jest płatny, na 30 dni przed egzaminem.

2. Szkolenie ustawiczne

Koszt szkolenia ok. 800 zł (wraz z wyżywieniem i zakwaterowaniem) - zależne od podmiotu organizującego. (Opłata za szkolenie dla rzeczoznawców jest zależna od liczby jednostek godzinowych zajęć i wynosi do 2% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w roku kalendarzowym poprzedzającym szkolenie za każdą jednostkę 45 minutową zajęć, przy czym opłata ta nie może przekroczyć łącznie 30% tej kwoty.)

Maksymalnie za udział w jednym szkoleniu można uzyskać 5 pkt.

Po zakończonym szkoleniu odbywa się test sprawdzający wiedzę

Jeśli rzeczoznawca uzyska 20 punktów ze szkoleń w ciągu 5 lat, uzyskuje tym samym pozytywny wynik, jeżeli zawiadomi Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej o ich uzyskaniu co najmniej na 14 dni przed terminem sprawdzianu.

Szkolenia mogą prowadzić szkoły Państwowej Straży Pożarnej, ośrodki szkolenia Państwowej Straży Pożarnej oraz instytuty badawcze Państwowej Straży Pożarnej.

Ilość punktów zależy od zakresu tematycznego i wymiaru czasowego szkolenia (ilość pkt. przypisuje Komendant Główny PSP).

- Są też osoby wyłączone z konieczności zdawania sprawdzianu pisemnego lub szkoleń. Osoba ubiegająca się o przyznanie prawa do wykonywania zawodu rzeczoznawcy może być zwolniona z części pisemnej egzaminu, jeżeli posiada co najmniej 10-letnią praktykę:

1. w wykonywaniu czynności kontrolno-rozpoznawczych w rozumieniu art. 23 ust. 3 ustawy o Państwowej Straży Pożarnej lub w sprawowaniu nadzoru nad wykonywaniem tych czynności albo
2. w prowadzeniu prac naukowych lub badawczo-rozwojowych z zakresu ochrony przeciwpożarowej w instytutach badawczych lub uczelniach, albo
3. w wykonywaniu zawodu inżyniera pożarnictwa lub inżyniera w zakresie inżynierii bezpieczeństwa w specjalności inżynieria bezpieczeństwa pożarowego uzyskanego po ukończeniu studiów wyższych w Szkole Głównej Służby Pożarniczej lub projektanta w rozumieniu ustawy Prawo budowlane oraz ukończyła w Szkole Głównej Służby Pożarniczej studia podyplomowe dla osób ubiegających się o wykonywanie zawodu rzeczoznawcy.

- Jeśli rzeczoznawca nie przystąpi do sprawdzianu bądź nie uzyska za pomocą szkoleń odpowiedniej ilości punktów, lub też uzyska negatywny wynik – zawiesza mu się prawo do wykonywania zawodu.

KONIEC SUPLEMENTU